



CA LA MEUCA

CAPÍTOL CATORZÈ... DE LA SÈRIE TAMAYAZO

Doble pito!

Inés, irritada: ¿De dónde sacas tanto pito?

Supiera usted...

A la cuina, la Madame, les tres meuques i una tal Inés, que s'ha presentat com a Diputada. Juguen al domino a l'espera d'algun client. El dia ha estat tranquil, poca gent i, curiosament, cap polític.

Inés, no te pitos i passa.
Irritada: ¿Cómo es que no viene nadie?

Ya vé, hace unos días que no... es lamenta la Madame.

Pero es que ni los viejos, ¿no? Me aseguraron que Felipe y Alfonso y todos esos pasaban más horas aquí que en el Parlamento...

Ui que tiempos aquellos. Nos llamaban la Baronía.

Jaque mate! Crida encantada la Purita.

¿Pero qué dices, niña? pregunta la Madame.

Bueno, que cierro y gano porque tengo la doble blanca. Cinco garbanzos para mi y un traguito de mistela. I a l'estona: Doña Inés, el garbanzo, que al fin y al cabo son de nuestra cocina.

Inés dóna el cigró a la Puri.
Irritada: Dame un poco de mistela, es que tengo un sofoco...

¿Ya da pataditas?, pregunta la Madame, marassa com sempre.

Després d'engollir una copeta sencera Inés nota com la sang l'hi puja a la cara, com si tingués vergonya, però no, és perquè sent encara més escalfor que

abans. Irritada: ¿Y no tendrán por ahí algún cliente que les sobre, de esos que tienen atados y a cada rato les dan de hostias...?

Pues hoy no? Diu la Madame... Verdad Encarna? Que darrerament s'està especialitzant en disciplina militar.

La Madame, maternal encara: pero usted, hija, con lo bien servidita que se la ve, por qué va tan buscona.

Inés, irritada: No se confunda señora, yo estoy aquí de Servicio en nombre de España. Necesitamos convencer a un sociata o lo que sea para que vote en contra de Sánchez.

Puri amb un puntet de sorna... ¿Y cómo va a conseguirlo?

Irritada: Bueno, hay maneras... lo chantajeo por encontrarle en una casa de putas, o le ofrezco dinero y cargo vitalicio... I obrint-se una mica la blusa... o a lo major... tocant-se els pits... a lo mejor es listo y...

Abans que pugui acabar la frase, s'escolta un truc amb contrasenya. Totes les dones queden atentes, sobre tot la Inés. Sónsoles va a obrir. Hi ha una tensa espera. De fons, un xiuxiueig i una veu de contra alt, que sembla fer una exclamació. A l'estona, un paiet apareix a la porta de la cuina.

No es verdad ángel de amor que en esta apartada pocilga, se ve más clara la política y se conspira mejor?

Inés, sorpresa i irritada mirant al nouvingut: Alberto! ¿Pero no estabas en Tailandia?

TO BE CONTINUED



HUMANOTECA

CAMI DEL PODER



G. B. CLEMENCEAU.- Un traïdor és un home que deixa el seu patit per anar a un altre. Un convertit és un traïdor que abandona el seu partir per apuntar-se al nostre.

LUCRECI.- Vanitat per arreu.

R. MARTÍNEZ.- El que més dol d'una traïció és que mai és un enemic qui la signa.

I no serà també que tot poder arriba després d'una traïció? A vegades una traïció meditada i valorada de temps. Una traïció que pot alimentar-se en el silenci d'una cel·la o en la planura de gel per on Shakespeare feia caminar als traïdors.

LA LLUFA



LA ELIT CULTURAL DEL PP

Isabel Díaz Ayuso, madrilenya de Chamberí, periodista i amb un suposat Màster. Presidenta de la Comunitat de Madrid per militància amb el PP i el suport de Ciutadans i Vox, tota una garantia.

Díaz Ayuso ha aconseguit entrar en el llibre d'Or de les frases més patètiques, dites pels responsables del PP. Com per exemple el famós "bichito que se cae de la mesa y se muere", referint-se a l'oli de colza. O "los hilillos como de plastilina" per explicar-nos la situació del Prestige. Anhelant d'emular als seus mestres, ara la Sra Presidenta de Madrid ha dit: "Nadie ha muerto a causa de la contaminación".

Segons l'Agència Europea del Medi Ambient, les morts al darrer any a Barcelona pels efectes contaminants s'han elevat a 2.700 i arriben fins a 30.000 a nivell estatal.

Per què parlen? A vegades naturalment per protegir als seus amics, padrins polítics, empresaris... sovint però ho fan només per mantenir el seu pols amb la veritat. Necessiten demostrar als altres i a sí mateixos que són capaços de negar qualsevol cosa que sigui evident i certa. Canvi climàtic, fals. Violència masclista, fals. Xenofòbia, fals. Violència policial, fals. Els nens venen de París, fals... Us imagineu com han d'anar de despistades les parelles dels Diputats del PP quan els asseguruen que són fidels? Fals? Diu, per una vegada, la veritat?

Es pot ser ignorant, és pot ser ruc, pots mentir per interès, però no caldria anar fent el ridícul en públic, cada vegada que obres la boca.

LLUFA per la senyora Ayuso, amb arboç (madroño) incorporat.